

6560 LLEI 4/2005, de 22 d'abril, sobre efectes en les pensions no contributives dels complements atorgats per les comunitats autònomes. («BOE» 97, de 23-4-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei, sapieu que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Durant els últims anys, diverses comunitats autònomes han aprovat normatives destinades a complementar les pensions dels seus ciutadans, siga pel fet de tractar-se de les pensions més baixes o siga pel fet que els seus pensionistes patixen una pèrdua superior de poder adquisitiu com a conseqüència de tindre taxes d'inflació més elevades que la mitjana de l'Estat.

Esta pràctica, efectuada per comunitats autònomes en exercici de les seues competències estatutàries, i permesa de manera explícita per la jurisdicció constitucional, es va veure entorpidida al final de l'any passat per l'aprovació de la Llei 52/2003, de 10 de desembre, de Disposicions Específiques de Seguretat Social aprovada a instàncies del Govern del Partit Popular.

A fi de reconduir esta situació als termes de la doctrina constitucional, de manera que es garantisca a les comunitats autònomes el ple exercici de les seues competències per a determinar complements de les pensions no contributives quan així ho acorden els seus respectius parlaments, i, al mateix temps, possibilitar que estos complements no minoren la quantia de les pensions no contributives, de manera que es milloren, de manera efectiva, les condicions de vida del pensionista, es presenta la següent proposició de llei.

Article únic.

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 38 de la Llei General de la Seguretat Social, text refós aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Qualsevol prestació de caràcter públic que tinga com a finalitat complementar, ampliar o modificar les prestacions de la Seguretat Social, en la seua modalitat contributiva, forma part del sistema de la Seguretat Social i està subjecte als principis regulats en l'article 2 d'esta llei.

El que preveu el paràgraf anterior s'entén sense perjudi de les ajudes d'una altra naturalesa que, en l'exercici de les seues competències, puguen establir les comunitats autònomes en benefici dels pensionistes residents en estes.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 145 de la Llei General de la Seguretat Social, text refós aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Les quanties resultants del que estableix l'apartat anterior d'este article, calculades en còmput anual, són compatibles amb les rendes o ingressos anuals que, si és el cas, dispose cada beneficiari, sempre que estos no excedisquen el 25 per 100 de l'import, en còmput anual, de la pensió no contributiva. En cas contrari, es deduirà de l'import de la pensió no contributiva la quantia de les rendes o ingressos que excedisquen el dit percentatge.»

Disposició final.

Esta llei entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 22 d'abril de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

6561 LLEI 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifica altres lleis del sector financer. («BOE» 97, de 23-4-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei, sapieu que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'estabilitat financera constituïx un dels pilars centrals del disseny del mercat financer únic europeu. A este objectiu, sustentat en l'exercici d'una supervisió prudencial segura, ha contribuït ja la convergència promoguda per les Institucions europees, tant pel que fa a normes bàsiques comunes com a instruments pràctics d'execució. Es tracta d'una realitat palpable, en la qual ha participat de manera decisiva el Pla d'acció dels servicis financers, posat en marxa per la Comissió Europea.

Precisament, en el marc d'este pla, es va atendre la necessitat d'oferir una resposta adequada a la proliferació de grups intersectorials que engloben entitats de crèdit, empreses de servicis d'inversió i entitats asseguradores. Esta intensificació dels vincles entre els tres sectors financers tradicionals presentava un doble problema. En primer lloc, propiciava l'aparició de nous riscos o, almenys, podia augmentar els existents. Era necessari, per tant, adoptar una regulació adequada i proporcional a estos riscos. En segon terme, esta nova normativa havia d'escotmetre's de manera harmonitzada, com no pot ser menys en el marc d'un espai financer únic, que corregira, a més, les incoherències entre les legislacions sectorials.

El punt de partida era molt deficient. Mentres que els grups «homogenis» d'entitats financeres estaven prou coberts per normes de supervisió prudencial sectorials en ple i satisfactori funcionament, els grups «heterogenis» no tenien un cos normatiu complet, i es revelaven a més nombroses incoherències entre les legislacions sectorials (quan no llacunes) aplicables a les entitats dels dits grups.

A Espanya, al contrari, la situació de partida era molt més satisfactòria. Des de 1992 opera en el nostre ordenament jurídic un sistema de vigilància prudencial conjunta de les activitats dels grups que desenvolupen els tres tipus de negoci financer: banca, valors i assegurances. Estos grups han rebut la denominació de grups mixtos no consolidables. L'exposició de motius de la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres, descrivia esta decisió de la manera següent: «... ha semblat oportú incorporar un últim capítol que permeta vigilar especialment el nivell